

KULDKOLLASED NURMENUKUD.

Jutustus väikesest lillemüüjast
tütarlapsest 5 - es pildis.

Noorteteatrile kirjutanud

Ao Vaks

PEDAGOOGIKA
ARHIIVMUSEUM
FOND K/5535-4

Rootsis 1967

T e g e l a s e d.

Iy - väike lillemüüja tütarlaps
Ripp - tema sõber, sildi- ja plakatite maali- ja kergemeelne noormees.
Pettisepp - pikk kuivetanud pettur.
Valevurr - ta lühikese kasvuga kaaslane, maailma suurim valetaja.
Ahnepäts - salakavalate plaanide sepiitseja - meister.

Näituse korraldaja Direktor - kuskil Euroopas.

Mamma-Pingviin - lind põhjamaal.

Päta
Nuki
Plopp } - Mamma-Pingviini pojakesed.

Näituse Korral. Kom. juhataja - Põhjamaal.

Sheik - rikka "Õli-riigi" valitseja Hommiku- maal.

Ihukaitse Päälik - Sheigi palees.

Vana pargivaht.

Keegi vanem härra - kunstisõber.

Nurmenukud - lilled, väikesed "kuld kollased" tütar- lapsed.

Foto-poisid - väikesed fotoreporterid.

Lehe-reporterid - väikesed tütarlapsed.

Uksehoidjad.

Õpetajanna oma klassiga - õpilastega.

Pakikandjad, ajakirjanikud, valvurid - ihukaitsjad.

Sheigi 6 tantsijat tütart.

Inimesi - mehi, naisi, lapsi.

Aeg: Olevik - kevad.

Koht: Terves maailmas.

I Pilt

Suvine õhtupoolik.

Osake linnapargist roheline muruga, mis pargi liiva teedega tükel-
datud.

Paremal, tänava poolt põõsastega varjatud, üksik pargipink. Eest,
keskelt, viib lai lillepuhmastega äärestatud tee kahe madala ja
avatud raudväravaga tänavale, kus inimesed: jalutajad ja töölt
kojuruttajad mööduvad.

Tagaplaanil näha majade kontuure, valgusreklaame ja tänavtule-
de ridu, millised hüljem, õhtu saabudes, süttivad.

Pargist kostev sädistav linnulaul ja kaugel liiklus-surin on
muutunud ühiseks kummaliseks muusikaks.

Ly: (Väike, kehvalt riidetatud tütarlaps lillekorviga ja
lilledega - nurmenukkudega seal sees, tänavale - kõnniteel
edasi-tagasi rutates ja möödujatele lilli pakkudes)
Ostke - nurmenukud, kuldkollased nurmenukud - ostke,--
- palun!

(Pakub asjatult käesolevat kimbukest möödujatele).

Nurmenukud - palun - ! (Poolnutuselt) Ilusad, kuldkolla-
sed - nurmenukud - palun - ! (Jääb lõpuks lootusetult
pargivärvasse seisma, tõstes lillekimbukest möödujate
poole - viimaks laseb käe kimbuga korvi langeda, pöördub
ja tuleb kurvalt kesktee kaudu parki. Istub ohates par-
gile, asetades lillekorvi jalge ette maha. Vaatleb tüki
aega lilli korvis, siis võtab sealt kaks kimbukest -
kummassegi kätte ühe, vaatleb neid jälle ja kõneleb siis
lilledega nagu etteheitvalt) Mis teil siis viga on nur-
menukukesed - keegi ei taha teid - kuldkollased kallike-
sed -? Teie õielehtedel sätestab veel hommikune kaste
ja teist hoovab kaugete niitude meelõhna - ärge laske
peakesi norgu - küllap leidub ikkagi keegi, kes teid ar-
mastab (Peidab näo lilledesse) - nurmenukukesed -!

Ripp: (Pikk kuivetanud "kunstniku välimusega" ruuduliste pükste,
poolpika värvist määrdunud valge töökuuega ja nokatsmüt-
siga rõõmsanäoline " sildimaali - kunstnik", on sisene-
nud paremalt, suure töömapiga, kokkupandava redeltrepi ja
värvikastiga kaenla all, ta on lüüdnud tüki aega vaikselt kuu-
lanud.) - Kas ma võin need kaks kimbukest osta -?

Ly: (Ehmunult) Oo - ! Ah, see oled ainult sina - Ripp!

Ripp: Ainult mina - ?

Ly : Ja muidugi sina - mina mõtlesin, et keegi - kes tõsiselt tahab lilli osta - !

Ripp: (Asetab oma kandamid maha ja hakkab taskutes otsima)
Ära ütle midagi enneaegu - mul oli siin - ei siin - kuhu ta siis jäi - aa, siin (Võtab pükste taskust ühe krooni)
- siin on üks kroon nurmenukkude eest -.

Ly : Ikka tõsiselt -? Ei Ripp, kui sa nurmenukke armastad, saad need muidu - ja pealegi on üks kroon liiga palju - ja kuna sa mind igapäev õpetad maalima - siis, siis oleme tasa - nõnda samuti -!

Ripp: Esiteks lilled!

Ly: (Ulatab lilled) - Palun!

Ripp: Ja siin on kroon - see on õnneraha.

Ly: Õnneraha - kuidas?

Ripp: Sellepärast, et see toob õnne ja teisi kroone juurde -

Ly: Loodame - ja et hästi palju -! Aga miks sa täna nii hiljaks jäid - nüüd ei jõua me enam kuigi kaua aega maalida - - varsti hämardub.

Ripp: Enne aga ütle, mis sa selle "palju" rahaga teed - ?

Ly: See on saladus -

Ripp: Oo - suur saladus?

Ly: (Noogutab) Ja - ah! (Kurvalt) Aga see ei lähe kunagi täide -.

Ripp: Miks siis mitte -?

Ly : Sellepärast, et - no, sa peaks ise mõistma - ega ma siis nalja pärast sind siin igal õhtul ei oota, kui sa töölt tuled - ja ega me siis ajaviiteks ei õpi maalimist -!
Ma, ma olen otsustanud - osta värvid ja kõik - tahan tõsiselt maalimist õppima hakata koolis - ja kunstnikuks saada -. See ongi mu saladus - nüüd sa tead - ja selleks on mul tarvis palju, palju raha - ja õppida ja, ja -(kurvalt) aga ma kardan, et see ei lähe kunagi täide -! ja minust ei saa kunstnikku! - Ripp?

Ripp: Mina ei ole mingi kunstnik - (Ohkab) olen vaid lihtne sildimaalija, kelle maalitud siltisid keegi ei taha osta-!

Ly: (Samuti) Ja mina vaid vaene tüdruk Ly, kes ei suuda isegi

omale pintsleid ja värve osta -

Ripp: (Lõbusalt) Kes aga siiski tahab õppida kõike - mis Ripp õpetab! - Ära muretse - kõike mida tean ja oskan - pead ka sina teada saama - ja veel enamgi - ! (Mõlemad naeravad lõbusalt).

Ripp: Nüüd aga asume kohe tööle - ! (Hakkab oma suurt mappi lahti sõlmima) Mul peaks veel siin olema mõni puhas maalimise papp -

Iy: Mis sul siis täna siin sees on - ?(Otsides mapist, võtab sealt maalitud kala-sildi) see on ilus kala - !

Ripp: Kas tõsiselt - meeldib sulle - ?

Iy: Ja - nii armsate siniste silmadega - kuldkalake - !

Ripp: Just siniste silmadega! Kalakaupmees, kellele selle sildi maalisin, naeris mu välja, ütles, et sellist kala ei olevat terves maailmas - et kui ma korralikku turska ei oska sildile maalida, siis ärgu ma üldse oma nägu enam talle näidaku -!

Iy: Vaene Ripp - !

Ripp: Sellest pole midagi - kui süda täis saab, siis maalin talle ühe hirmsa musta näoga tursa - nii suure, kui ta poe aken - (Leiab valge papitahvli mapist). Siin Iy, siin on maalimise mapp (Võtab trepp-redeli lahti, asetab pingi ette, kinnitab mapi sellele ja mapi külge papi, avab siis pingil värvikasti - jäävad mõlemad mapi taha seisma.)

Iy: Mida me täna maalime - ?

Ripp: (Ringi vaadates) Mida - ? Need - (Haarab pingilt nurmenuku kimbud, vaadates neid arvustavalt) Need on kaunid!

Iy: Nurmenukud - ?

Ripp: Ja - neid maalime! (Tõmbab kimbud sidemest lahti ja puistab lilled redeli ette rohelistele murule) (Vaatab jälle arvustavalt). Nõnda maalime - ! (Hüppab Iy juurde mapi taha, värvikastist pintsleid võttes istuvad mõlemad pingile, värvikarp ees, pintsli käes) Iy, vaata seda rohelist murulapikest sätendavate kõrrekestega (Tõmbab papile rohelist värvi)

Iy: Ja sealt rohelisest vaibast vaatavad kuldkollased nurmenukukesed - sätendava taeva sinna - (Maalib pintsliga

kollaseid päid - laiike)

Ripp: Kui väikesed kuldsed peakesed -

Iy: Nende pisi-nägudel säravad kastepisarad - ja nendes on sinitaeva helki -

Ripp: - ja nende juustes on päikesekulda -

Iy: Kuldkollast - imekaunist - helkivat kulda - !

(Iy ja Ripp maalivad. Ikka kiiremini. Nad on hoogu sattunud. Vahepeal on lava hämardunud. Eemal, linnas säravad valgusreklaamid, tänavtulede read on süttinud. Tänavlambi valgus mängib rohule puistatud nurmenukkudele. Valgus muutub pargis aeglaselt imelikult kuldkollaseks. Algab muusika. Pargi põõsastest siit-sealt kerkivad väikesed tütarlapsed - väikesed kuldkollased nurmenukud rohelisele murule keerutama - tantsima. Tantsu lõppedes koonduvad maalijate ette murule - kui lillepuhmastik - vaadates ootavalt Iy ja Rippi poole)

Iy ja Ripp: (Tõusevad imestunult pingilt, pintsliid käes)

Kes teie olete - - ?

Nurmenukud: - Oleme kuldkollased nurmenukud -

Tuleme kaugelt, niitudelt,

Roheliste metsade piirilt - !

Oleme kuldkollased nurmenukud -

Toome tervitusi

Suvetuulte riigist - !

Iy: Kui kaunid te olete - nurmenukukesed -!

Ripp: (Noogutab vaimustuses) Jaa - a !

I Nurmenukk: Iy ja Ripp - teie armastate nurmenukke - ?

Iy ja Ripp: (noogutavad sõnatult)

II Nurmenukk: Teie maalite nurmenukke - ?

Iy: Kui ma aga oskaksin - õieti -!

Ripp: Kui meil oleks sellist kuldkollast ja helkivat sinist värvi - õiget värvi - ? Siis -

Nurmenukud: (Kõik noogutavad)

Sul oskus kingituseks Iy -

neid värve käsitada kaunimalt,

kuldkollane ja taevasina -

tervituseks - Nurmenuku-maalt.

I Nurmenukk: (Ulatab Ripile kuldkollase ja sinikiirgava värvi-pudeli)

Nurmenukud: (Kõik)

Kuid ärge unustage sõbrad - :
"Kuldkollane on kuldne meel - ,
Ja taevasina - puhas süda! - ,
Neid eales - ärge kaotage teel ...!

(Kuldkollane valgus tuhmub aeglaselt. Nurmenukud kaovad hämarasse lehestikku.)

Iy ja Ripp: (Silmitsedes uskumatult värvi pudeleid)

Oli see unes või ilmsi ?

Ripp: Ei, see ei saa ju unes olla - siin on ju värvid:
kuldkollane ja taevasina - !

Iy: (Vaatab ringi) - Need värvid - ? Aga nurmenukukesed on kadunud - ?

Ripp: Aga meil on värvid - muinasjutulised imevärvid - Iy,
vaata kuidas need kiirgavad - !

Iy: Ja - muinasjutulised värvid - nüüd tahan ma maalima hakata - kuldkollaseid nurmenukke - ! Ripp - ruttu uus papptahvel! - Nüüd kohe - kohe hakkame tööle - !

Ripp: Papp - ja muidugi, ruttu - nüüd kohe - maalima -!

(Ripp kinnitab mapi külge uue papi, mõlemad asuvad mapi taha. Ripp hoiab värvi pudeleid ja Iy võtab kord ühest, kord teisest eri pintslitega värvi ja tõmbab kindlate tõmmetega papile - maalib nurmenukke ja sinist taevast.

Muutub järjest pimedamaks. Kaugelt vaid säravad linna tuled. Iy ja Ripp seisavad maalides tänavlambi valgus-sõõris. Endine vaikne muusika. Muutub täielikult pimedaks. Muusika jätkub.)

E e s r i i e.

I Pildi lõpp.

II Pilt

Iy Nurmenuku maalide näitus kuskil Euroopas.

Suur avar näitusesaal uksega keskel, paremal seinä ääres väike laud mugavate tugitoolidega. Saali seinad täidetud Iy maalidega nurmenukkudest, millised maalitud ainult kahe värviga: kuld kollane ja sätendav sinine. Mõlema värvi üleminekud (kokkusalavus) tihti nõrgalt roheline. Näit: Kollane nurmenuku väli, õrn roheline metsapiir ja siis sätendav sinine taevast või - sinine taevast, kollased nurmenukud ja õrn roheline murujoon. Nurmenukud - igasuguses kombinatsioonis - tihti kujutatud kollaste-päiste tütarlastena, kõrgete palmidena sinisätendavate mägede taustal või kollaste saarepuhmastena sini meres jne. jne.

Kui eesriie avaneb on näitusesaal nõrgalt valgustatud. Keskuksest hiilivad sisse kolm tumedat kogu:

Ahnepäts, Pettisepp ja Valevurr: (Kõigil põlevad taskulambid käes, millistega valgustavad põrandat ja seinu, liikudes ühe maali juurest teise juurde)

Ahnepäts: (Jäänud ühe maali ette seisma ja uurinud seda suurendusklaasiga) Siin see on - kõik sama fantastilise tehnikaga ja värviga maalitud - !

Pettisepp ja Valevurr: - Fantastilised - !

Ahnepäts: Annaksin varanduse selle eest, kui teada saaksine selle maalimistehnika ja värvide saladuse -!

Pettisepp ja Valev.: Varanduse - ?

Ahnepäts: Kas te kahtlete meister Ahnepätsi sõnades -?

Pettis. ja Valev.: Ei, et - meister Ahnepäts, aga mis saame siin aidata - ?

Ahnepäts: Ärge hakake virisema ilma aegu - vaid kuulake nüüd: Sina, Pettisepp, kes oled kõige osavam pettur - ja sina Valevurr - maailma suurim valetaja -

Pettis. ja Valev.: (Tehtud tagasihoidlikkusega) - Ah, mis meister nüüd kiidab -

Ahnepäts: Teie olete need õiged mehed, kes peavad saama saladuse jälile. Teie jälgite nüüd Iy Nurmenukku ja Rippi - seda kõhetut noorukit igal sammul igale poole -

Valevurr: Aga kui nad ära reisivad - ?

Pettis.: Teiselepoole maakera - ?

Ahnepäts: Rumalad - ka sinna. Igale poole, kuulete - igal sammul. Reisigu nad kuhu tahes: hommiku, õhtu, põhja või lõuna suunas - üle terve maailma.

Valev.: Aga see on ju võimatu - nad märkavad meid kohe oma sabas - tunnevad ära - ?

Pettisepp: Ja see maksab ju koledalt palju raha - ?

Ahnepäts: Vait! Ärge ainult virisege - olen kõigele mõtelnud - see on seda väärt -. (Võtab hõlma alt). Siin on teile paberid, passid ja pangatsekid, ja fotokaamerad - siin (annab nimetatud esemed hõlma alt). Nüüdsest peale olete reporterid, kuulsad reporterid - minu salaülesandega, millest pidage suu - teie ei lahku enne Ly ja Ripi kannult, kui olete teada saanud Ly maalimisetehnika ja värvide saladuse - mina maksan teile!

Pettisepp ja Valev.: (Kes uurinud pabereid ja pangatsekke) Ja - aga, kas seda raha ei ole liialt vähe - siin - ?

Ahnepäts: Vähe -? Hullud olete!

Pettis. ja Valev.: (Tõmbuvad solvunult tagasi) Jaa - ei -

Ahnepäts: Nagu midagi välja olete uurinud ja mulle teatanud - saate lisa - toppelt - aru saite - ?

Valev.: Kas vale -

Pettis.: Ja pettus on lubatud - ?

Ahnepäts: Just need on lubatud - viige Ly ja Ripp vale ja pettuse teele - siis olete sihil - !

Valev. ja Pettis.: (Käsi hõõrudes) See on tore, see juba läheb - - et me võime valetada ja petta -

Ahnepäts: Tehke kõik - aga maalimise- ja värvidesaladus olgu minu käes- !

(Kuulda jtukõminat, kaks uksehoidjat siseneb. Nad süütaavad saalis tuled ja jäävad kahelepoole ust seisma).

Ahnepäts, Valev. ja Pettisepp (tõmbuvad paremale laua ja toolide taha nurka. Seavad fotokaamerad oma kõhtudele rippuma.)
(Algab kerge marsimuusika. Kooli klass siseneb. Õpetajanna ees, tippides kergel sammul, tema järel terve rodu pisikesi poisse ja tüdrukuid - samuti tippival sammul. Õpilastel joonistusplokid ja pliiatsid käes.)

Õpetajanna: (Jääb esimese maali ette seisma, tõstab imestades käed üles) Oo -! (Laseb käed siis jälle langeda, noogutab enesele, noogutab siis õpilastele. Tipib siis muusika taktis

ühe maali juurest teise juurde samade "tundeavaldustega"
- õpilased tema sabas samuti tehes)
(Vähe aja pärast siseneb kergete hüppesammudega poolto-
sinat väikesi fotopoisse ja sama palju väikesi lehe-
reportereid - tütarlapsi kirjutusplokkide ja pliiatsite-
ga.)

Õpetajanna: (Koolilastega jäävad vasakule seisma.)

(Fotopoisste ja tütarlaste tants.)

Väljas hüüded: Kunstnik Iy! Iy Nurmenukk -!

(Uksehoidjad hüüavad välja: Andke teed - andke teed.

Iy Nurmenukk !

Näitusekorraldaja direktor: (Tuleb ees, tema järel Iy ja Ripp, kes
kannab küljel ilusat nahtaskut, milles võluvärvid)

Ahnepäts: (Pettisepale ja Valevurrile) Suurepärase segadus - (tõm-
bab nantli siilu üle näo ja hiilib inimeste vahelt välja.)

Pettis.: (Valevurrile) Tsst. Tule nüüd - (Hiilivad kohnakalt foto-
poiste hulka, püüdes endid nii väikesteks teha kui võima-
lik.)

Näitusek.dir.: Siin - armsad sõbrad, teie auks korraldatud näitu-
sel, ütlen teile südamest tere tulemast! (Ulatab Iyle
kimbu nurmenukke.)

Kõik: Tere tulemast!

Iy: Kui armas teist. Ma tänan. (Vaatab ringi) Ja siin on minu
nurmenukukesed kõik - kuld-kollased sini taeva all -

Näitusek.dir.: Lihtsalt muinasjutulised - fantastilised -

Kõik: Muinasjutulised!

I Fotopoiß: (Hüppab Iy ette) Silmapilk -

(Algab fotokaamerate tulede välkumine, fotopoisid pil-
distavad igasugustes võimalikes poosides, tõustes tooli-
dele ja kükakile.)

Näitusek.dir.: (Juhib Iy laua juurde ja pakub tooli. Fotopoisid ja
reporterid - tütarlapsed ja kooliõpilased kogunevad nen-
de ümber.)

Reporterid-tütarlapsed: (Läbi-segi) Paar sõna Iy - Kas tohib teid
nimetada - Iy N - suurkunstnik Iy N - ?

Kõik: Iy N -?

Iy: (Rõõmsa naeruga) Minugi pärast - aga kas see ei ole liial-
dus - ?

Kõik: (Läbi-segi) Mitte sugugi - mitte sugugi - ! üks küsinus-
- küsinus - !

I Reporter: Milleks valisite just nurmenukud - ?

II Reporter: Nurmenukud ja sinise taeva - ?

Kõik: Nurmenukud ja sinise taeva - suur Ly N - ?
(Tungides Ly ja Näitusekorrald.direktori ümber, kirjutades plakkidesse ja küsides jne. jne.)

Ripp: (On üksinda teistest kõrvale jäänud, solvunult ringi vaadates) Suurt Rippi ei küsi keegi - ometi on minu käes see kõige tähtsam -

Valev. ja Pettisepp: (On Rippi läheduses tema viimseid sõnu kuulnud ja hüppavad kui ussist nõelatud Rippi juurde.) Kuidas - ?
Mis Noorhärja ütles -?

Ripp: (Kohkunult) Mi - na ee ei midagi -!

Valevurr: Ma kuulsin selgesti: minu käes on see kõige tähtsam ----

Pettisepp: Sa näed ju isegi, et Ripp on kõige tähtsam siin - aga keegi ei tee temast väljagi -!

Valev.: (haledalt) Oo - kui kurb (pühib kuuevarrukaga silmi)
Mu hale süda - kuidas saame vaest Rippi aidata -? Vaest kõrvale jäetud Rippi - kes on kah suur, suur kunstnik - ?

Pettisepp: Aa - ma tean! Me võtame Ripist suure, suure pildi - esimesele leheküljele ja kirjutame pika loo - just, et ta on väga tähtis ja suur kunstnik - !

Ripp.: (Rõõnsalt) Kas tõesti - teete seda ?

Valev.: Nii tõesti kui tõesti - kui - aga temast ei ole palju kirjutada - ta ei ole ju tähtis nii palju - ega ne ometi valetada või -!

Ripp: Ega see polegi valetamine - (sosinal) Ma olen kah tähtis - mul on tähtis saladus -!

Pettisepp: Sinul - saladus? Seda ma ei usu - nüüd sa petad neid -!

Ripp: (Pahaselt) Ei peta - suuren saladus on - värvides -(pat-
sutab taskule) - aga enam ma ei ütle -!

Valev.: (Teeb Ripist ülesvõtte) On need mingisugused tundmatud saladuslikud värvid - ? (Teeb jälle ülesvõtte)

Ripp: Just jah - mõlemad värvid - !

Pettisepp: (Teeb samuti Ripist ülesvõtte) Kas Ly N värvib siis ainult kahe värviga - ?

Ripp: (Hirmunult) Ei - ei seda ma ei ole ütelnud -! Seda te arvasite ise välja -!

Pettisepp: Ei, ei - armas Ripp - seda sa ei ütelnud -! Aga sellest aitab - ne tänane, sellest saab suur jutt ja ilusad pildid!

- Valev.: See oli põnev uudis - (sosistavad omavahel ja topivad siis Ripile rahapataka pihku)
- Ripp: (Hädaliselt) Mida see tähendab - mina-na ?
- Pettisepp: Me maksame sulle ilusa pildi eest, mille võtsime sinust.
- Ripp: (Segaselt) Ah, minu pildi eest - kas see - on nõnda kall -
lis - ?
- Pettisepp: (Ripi käest raha võttes ja talle seda tasku toppides)
Tähtis nees on ikka kallid -!
- Valev.: (Pettiseppa kõrvale tirides) Mõttele, tütarlaps ainult kahe saladusliku värviga - suur Ly N värvib kahe värviga -
millised on need kaks -?
- Pettis.: (Kätt tema suule pannes) Tsst! Lobasuu -! Meid kuulatakse -
I Reporter: Ja kuhu teie siis sõidate - Ly N ?
- II Reporter: Kus on teie järgmine naalide väljapanek?
- Kõik: Järgmine näitus?
- Ly: Võibolla on see liialdatud - kuid ütlen: kaugel Põhjas.
- Kõik: Põhjamaal ?
- Pettisepp: (Valevurrile) Kuulsid Põhjas ?
- Valevurr: Ruttu lennujaama -
- Pettis.: (Teda takistades) Stopp! Lennujaama või laevasadamasse -
- aga mitte ühte sammu üksinda - ainult Ly kannul -!
- Näitusek.dir.: (Astub Ly käevangus keskele) Suur Ly N viib kevad-
lilli Jää- ja lumemaale -!
- Kõik: Viib kevade - kaugele põhja -!
- (Koolilapsed trügivad Ly ümber, plokkidega ja pliiatsite-
ga: Ly N palun autogrammi - Ly N - Ly N - palun ...!)

E e s r i i e

III Pilt

Kaugel, mere taga, Põhjamaa pealinnas.

Kõrgete lumevallidega äärestatud puistee sadama ja südalinna läheduses. Tee ääres, keskel poolenisti lumes tuisanud telefoniputka ja suur kuulutuste ja reklaamide tahvel, millel lipendavad mõned rebitud kino ja tantsu kuulutused ja teised reklaamid.

Pingviinide tants,

Väike poiss: (taga) Ahoi! Tee vabaks!

Pätta, Nuki ja Plopp: (Põgenevad lumevallide taha, kust uudishimulikult väikese poisi poole piiluvad üksteise järele päid tõstes lumevalli tagant).

Väike poiss: (Suure villase tutimütsi ja kaelasalliga, tuleb vaskult tõukekelgul kihutades. Kelgul on paks reklaamide rull, kliistriämber ja pintsel. Ta peatub kuulutustahvli ees, võtab lõbusalt vihistades rullist kolm plakatit ja kliisterdab need asjatundlike võtetega tahvlile, vaatab viivu hindavalt oma tööd eemalt ja sõidab siis tõukekelguga edasi paremale.)

Kuulutused kujutavad siniseid sätendavaid jäämägesid, mille ees õitsevad kuld kollased nurmenukud. All nimetähed Iy N. Ja üleval üle kuulutuse suurte tähtedega "Iy Nurmenuku näitus".)

Pätta, Nuki ja Plopp: (Hiilivad lumehangest välja ja uurivad värskaid plakateid.)

Pätta: Mis see poiss tegi siin -?

Plopp: Kleepis kuulutust siia - nagu näed -.

Nuki: Kui ilusad kollased kuulutused -

Pätta: Mis nad kuulutavad siin -?

Plopp: Oled aga sina rumal, Nuki - oot ma loen - (proovib asjatult veerida kuulutuselt - viskab end siis "kätele", pea allapoole ja veerib uuesti) me - em - me e-me u-kk u-kk...

Nuki: e-me u-kk

Pätta: Mis see on -

Plopp: Ära sega vahele, Pätta - eme-ukk - muidugi ime ukk - rumalad, see on pime kukk -!

Pätta: Kas see on jälle üks uus konservi sort - ?

Plopp: Kas te siis ei tea, et see on üks mäng -

Pätta: Kui naljakas - mäng, mis pilliga seda mängitakse -?

- Plopp: See on niisugune mäng nagu pimesikk --.
- Nuki: Kuidas seda mängitakse ?
- Plopp: Samuti nagu pimesikku.
- Pätta: Aga miks tal ei ole siis sama nimi --?
- Plopp: Sellepärast, et teised kes eest ära jooksevad, peavad kukemoodi laulma --
- Pätta: Kuidas kukemoodi --?
- Plopp: (Tiibu rapsides, ühel jalal ja silmad kinni pidades laulab naljakalt) Ki-ke-ri-kii!
- Pätta: (Samuti) See on põnev, hakkame seda ki-kerekiid mängima -- seda pime kukku.
- Nuki: Hakkame jah -- ja sina Pätta oled pime kukk --
- Plopp: (Võtab "taskust" suure kirju ninarätiku, millega seob Pätta silmad. Pööravad teda siis ringi ja jooksevad siis ise eemale, tõustes aegajalt ühele jalale ja kiredes "ki-keri-kii".) (Mäng käib täie hooga ja kiremisega, kui vasakult teed pidi läheneb Pingviini-mamma, suur kala kaenlas. Nuki tormab mängutuhinas talle otsa, nii et Mamma kala kaenlast maha pillab.)
- Mamma-Pingviin: (Tõreledes) Sa tulise auru allikas -- mis sa tormad kui jääliustik--.
- Pätta: (Täiest kõrist) Kus te olete -- ma ei kuule -- ki-ki-rii-kii.
- Mamma-Pingviin: Oh, sa virmaliste vägi -- Minu ilusad pojukesed -- ja kirevad kui kurgukitarriis kuked --. Lõpetage kohe see "popp" ja marss koju sööma (On kala maast võtnud ja klahvib sellega Ploppi ja Nukit tagant) Ruttu lõunat sööma (Kaovad teed pidi vasakule)
- Pätta: (Seisab üksinda keset teed seotud silmadega) Ki-keri-kii -- kuulete (Hüppab naljakalt ringi ja kuulatab. Korraga kostab eemalt sadamast saabuva laeva sügavat tuututamist. Pätta rebib rätiku silmade eest.) See on laev -- nüüd tuleb palju rahvast -- seda pean ma nägema -- (jookseb teed pidi vasakule) ki-keri-kii...
- (Sadamast kuulda orkestri tervitusmarssi, hüüdeid ja kisa.)
- Väike poiss: (Tuleb oma tõukekelgu ja kuulutusrulliga täie ajamisega paremalt ja kihutab vasakule, sadama poole, tema kannul trobikond väikesi poisse ja tüdrukuid: laev tuleb -- laev tuleb -- kisades! Kõik kaovad sadama poole.)
- (Vähe aja pärast tulevad kergelt riietatud vasakult

Pettisepp ja Valevurr - suured papist vale-ninad prillide ja vurrudega ees, pead mässitud paksudesse sallidesse, kuue kraed üleval. Valevurril vooditekk üle õlgade, mõlemal fotokaamerad kõhu peal. Nad kepslevad külmast ja hõõruvad ja peksavad käsi kokku.)

Valevurr: (Hädaliselt) Milline kole külm - just nagu põhjanabal-.

Pettisepp: Ega me põhjanabast kaugel olegi - see oli alles reis -.

Valevurr: Hirmsam, mis olen üle elanud - sisikonna tahtis välja loksutada - oo, see neetud merehaigus -.

Pettisepp: See kah, aga milline külm - nii k m, et isegi minu valenina külmetab - (Võtab nina eest ära ja hõõrub oma nina)

Valevurr: Minul külmetavad mõlemad ninad, vale ja õige nina juba ammu - aga nüüd peame vaatama kuidas saame sooja -

Pettisepp: Kannatust vennas - enne peame Ahnepätsile telefoneerima - et oleme siin - ja mis teada oleme saanud.

Valevurr: (Ringi uurides) (Märkab telefoni). Siin on ju telefon - mida just hädasti vajame!

Pettisepp: Tore! (Hüppab telefoni putkasse, haarab telefonitoru ja väntab ärritatult) - Kiirkõne Euroopasse - ja - number - - minu number - olen sadamas - Reporter Pettersill - jah - Euroopa number - meister - direktor Ahnepäts number - - üks-kaks - kolm korda üks ja siis üks-kaks-kolm - naljakas - number jah -

Pettisepp: (Kummardusega) Ee -! Te-re jah! Meister - direktor Ahnepäts - (Haledalt) aa - meie oleme siin - meie Pettisepp ja Valevurr - (Valev. võtab telefoni)

Valevurr: Meie jah - sinu vaesed salaagendid - kaugel, kaugel põhjas jääpurikateks külmanud - jah, päris purikad - ja rinnuni, ei kaelani - päris ülepea lumes - vait - kes? ah - mina - Pettisepp - kah, jah! jah! kohe (annab telefoni Pettiseppale)

Pettisepp: Ja - meil on veel uudiseid - põnevaid ja kalleid - nende värvide nimed on: kuldkollane ja helkiv sinine - - ja - ja raha on otsas -

Valevurr: ja meil ei ole sooje riideid - ei ole!

Pettisepp: Muidugi, muidugi meister - direktor vabandust Ahnepätsike - tänane, tänane, alandlikult!

Valevurr: Mis ta ütles?

Pettisepp: Lubas raha saata, saame osta kasukad (mõlemad rõõmsalt üksteisest kinni hoides, hüpates) tralla-la ja hõis-sas-saa!

(Kuulda hääli ja hõiskeid lähenemas).

Ly: (valjult, lava tagant) Ei, ei mittesugugi-! Me jalutame - hea meelega -.

Ly, Ripp saatjatega, pakikandjad hotellist, kohvritega. Kohaliku Ly kunstinäitust korraldava komitee juhatuse liikmed, juhatuse esimees, ajakirjanikke, lapsi ja lõpus väike poiss tõukekelguga.)

Näit.kom. juhatuse esimees: See on siit mõnikümmend sammu - hotell, teie peatuspaik -

Ly: See on hea - kui karge ja värske õhk, peale pikka reisi ja lamamist - ja sina tahtsid hotelli sõita Ripp - sada sammu-!?

Ripp: Mul kõigub jalgealune ikka veel - ja pea käib ringi - enam ma laevaga ei reisi -

Keegi reporter: Kas olete esimest korda siin Ly N -?

II Reporter: Enne ei ole nõnda kaugel põhjas käinud? Kuidas teile meeldib?

Ly: Nagu ma ettekujutasin - (Märkab plakateid kuulutustahvilil) Nurmenukukesed -

Näit.kom.juh.: Ja nurmenukud on ammu põhjamaa võitnud -! Jääte kauaks meie külalisteks -? Mis kavasse puutub: Homme kell 11.00 on näituse avamine, Ly N -nimelise stipendiumi üleandmine jne., jne., järgneb eine kunstiklubis -ja-

Ly: Jätkub - jätkub - sellest. Ma tänan, homme võtame kava läbi - täna soovin puhata -

Näit.kom.juh.: (Vabandavalt, kummardusega) Vabandust, aga arusaadav - kohe olete hotellis -

Keegi reporter: Kas suur Ly N kavatseb ka jäädvustada mõne motiivi - meie lumisest riigist - ? (Liiguvad paremale ära)

Ripp: On jäänud teistest maha, järele oodates reporterit)
Kas suur Ly N - nii ja kas suur Ly N naa - mis ta täna sööb ja mis ta täna teeb - ja - uh, ikka sama jutt - ja samad rumalad küsimused -! (Pöörab minekule, teistele järgi)

Pettisepp ja Valevurr: (Hüppavad telef. putka tagant välja ja Rippi kuue sabast kinni) Stopp! Noorhärä -!

Ripp: (Vihaselt) Kes teie olete ja mis te minust tahate -?

Valevurr: Me - me - ee oleme vaesed - kunstnikud - siit

Ripp: Kust siit -?

Pettisepp: (Teeb käega ringisid õhus) Siit - siit linnast

Valevurr: Linnast jah - vaesed ja külmanud kunstnikud, kes ei ole mitmel päeval toidu ivagi suhu saanud -

Ripp: Kunstnikud -?

Pettisepp: Jah! Meie oleme suured spetsialistid!

Valevurr: - Teame milliste värvidega on Iy N maalid maalitud - !

Ripp: (Ehmunult) Kuidas? Teie teate? Võimatu - millistega?

Pettisepp: (Astub kuulutustahvli ette, näidates plakatile kavalalt) Iy N tarvitab vaid kahte värvi - kuld kollast ja helkivat sinist -

Ripp: (Suure hirmuga) Tsst! Keegi võib kuulda! (Endale) Ega minu värvid ometi ole varastatud - (Pöörab Pettis. ja Valev. selja ja avab küljel nahktasku, sellest võttes esiteks kollase siis sinise värvipudeli välja)

Pettisepp ja Valevurr: (On Rippi selja taha hiilinud ja näevad pudelid - pörkuvad suures üllatuses tagasi - teineteisele kätt suule surudes)

Ripp: (Pakib pudelid taskusse tagasi, kergendusohkega) Kõik on korras - need on mul alles -! (Vaatab halvustavalt Pettis. ja Valev. poole)

Ripp: Teie võite suured eksperdid olla - aga selliseid värve ei ole üldse olemas -!

Pettisepp: Nüüd sa valetad! Meie ise nägime, et sul on -!

Ripp: (Käsi nahktaskule pannes, taganeb) Vaikige! Minge - - minge - jätke mind rahule!

Pettisepp: (Läheneb ähvardavalt) Ära hüppa ühtegi -!

Valevurr: (Samuti) Meie käest sa ei pääse -!

Pettisepp: Täna õhtul tuleme hotelli, sinu juurde - seal näitad sa meile, kuidas nende värvidega värvitakse? Ole nüüd pai poiss, sa ei kahetse seda -!

Valevurr: Saad rikkaliku tasu -!

Ripp: Te - te ütlesite, et olete vaesed -?

Valevurr: Tühi jutt - vaata, mis siin on - (Näitab taskust võetud rahapatakat) Vaata -!

Ripp: Raha - ?

Valevurr: See on kõik sinu, kui meile näitad värvisid -

Pettisepp: Meie ei taha muud näha - ainult kuidas nendega värvitakse - see ei ole ju midagi kuritahtlikku - ainult - - nii uudishimu -

Valevurr: Pisikene uudishimu - tillukene - uudishimu - ainult -!

Ripp: Aga kui Iy seda teada saab - ja nurmenukud -

Pettisepp: Pead sa seda talle siis ütlema -

Ripp: (Taganeb vasakule samm-sammult protesteerides) Ei, ei -
- ma ei taha petta -

Pettisepp ja Valevurr: (Ta kannul ähvardades ja raha pakkudes)
Pea meeles - me tuleme õhtul - keegi ei kuule ega näe
meid - me tuleme - kindlasti ja sa näitad meile värve-!
(Kõik ära.)

Pätta, Nuki ja Plopp: (Hiilivad lumehange tagant välja)

Plopp: Kuulsite poisid - Nurme-nu-ku - kunstnik -

Nuki: Kas need kolm - raha patakaga -?

Pätta: Oled sina rumal Nuki, need olid tursa ülesostjad - nendel on sihukesed määrdunud rahapatakad -

Plopp: Poisid jätke oma loba jutt - ma räägin näitusest, nurme-nuku näitusest - sellest, mis siin kuulutatakse - meie lähme ka sinna -!

Pätta: Kui põnev - Nur-nur- kuku - kunsti näitus

Nuki: - Nur - nur - näitusele - lähme kohe -

Pätta: (Keksib ringi, tiibu rapsides) Nur-nur - nur - mis see nüüd oli -! (mõtleb) Ki-keri-kii!

Mamma Pingviin: (Hääl taga) Pojukesed! Kus te jälle olete?!

Pingv. pojad: Oi mamma !

Plopp: Tuuleb meid kalaga taga ajama - poisid koju - üks, kaks - kolm!

(Tants - marss)

Eesriie.

IV Pilt.

Lavapilt ja tegelased - nagu "1001 öö muinasjutust. Kaugel Hommiku-maal, rikka Õli-Sheigi palee vastuvõtu saal. Vasakul, taga neljakandiliste padjataoliste istete virna otsas n.ö. troonil istub Õli-Sheik, tema jalgees - madalamal istuvad Iy ja Ripp. Kaks ihukaitsjat kõverate mõõkadega seisavad Sheigi selja taga.

Besriie avaneb idamaise muusikaga. Laval tantsib kuus loorisnäoga laiapüksilist kalliskivides säravat tütarlast.

Muusika vaikides ja tantsu lõppedes plaksutavad pealtvaatajad.

Iy: See oli väga ilus!

Ripp: Sul on toredad tütrede, vägev Sheik -

Sheik: (Noogutab rahulolles.)

Tütred: (Kogunevad Sheigi ümber istudes samuti kaares tema jalgete).

Sheik: (Tütardele) Siin armsad lapsed - on maailma kuulsam kunstnik - tütarlaps Iy N, kelle kauneid lille-maale on igalpool minu palee seintel -

Tütred: Oo - muinasjutulised - tundmatud nurmenukud -!

Sheik: (Noogutab) Noor kunstnik, kelle näituse korraldasin oma palees, lubas ka minule maalida - ja ma loodan, et Iy N oma haruldase ande ja värvide tehnikaga suudab meie motiividest maalida tõelise idamaise nurmenukkude-kompositsiooni -?

Tütred: Kui tore - ta maalib meile nurmenukke - meie kuldsesse liiva -!

Sheik: (Noogutab Iyle) Rikkalik tasu - kulda ja kalliskive, surematu idamaine kuulsus ja au langevad sulle osaks, kunstnik Iy N - kui suudad minu soovi täita -!

Ripp: Ole muretu, vägev valitseja - see on sama hästi, kui juba korraldatud - kerge mats Iyle - ja kulla ja kalliskivid võid juba välja laduda -!

Sheik: (Noogutab) Usun sind noormees - aga iga asi omal ajal - enne töö, siis palk -!

(Kõlab tumedalt kõmisev gongi löök)

Sheik: Aga enne - kuulsad kunstnikud - palun teid olla minu ja

mu tütarde külalisteks -- pidulauas. (Tõuseb istmelt ja kõik teised tema järele).

Iy: (Kummardusega) Oleme südamest tänulikud --!

Ripp: Mul ongi kõht päris tühi -- (Lahkuvad vasakule, ees ihukaitsjad, siis Sheik ja Iy ja nende järele Ripp tütardega, kes Ripiga tagasihoidlikult vallatlevad, Rippi kuuesabast tõmmates ja näppides.)

(Väljast kostab kära ja valjut seletamist.)

Ihukaitsjate päalik: (Turbanis, laiades pükstes ja kõvera mõõgaga käes, tuleb ärritatult, tema järel hommikumaaalasteks maskeeritud -- samuti hommikumaiselt riidetatud, turbani-
tes ja hurnussides -- Pettisepp ja Valevurr)

Ih.päalik: Teie võite nii tähtsad mehed olla kui tahes -- teie --teie--

Pettisepp: Ali -- salem-a-leikum --!

Valevurr: Baa -- salem-a-leikum -- (kummardavad)

Ih.päalik: Jah -- Ali ja Baa -- nagu te endid kunstnikkude ihukaits-
jateks nimetate -- ?

Valevurr: Prohveti habeme juures -- oleme Iy N-i ihukaitsjad!--

Ih.päalik: Selle peale vaatamata ei astu te sammugi kaugemale siit
ruumist -- aru saite -- siin võite oma kunstnikke oodata
ja valvata . Kõigil ustel on valvurid, nii et ärge tehke
mitte katsetki palee siseruumidesse pugemiseks! (Ähvar-
davalt, ära minnes) -- Häda teile, kui mulle valetate --!

Pettisepp ja Valevurr: Prohveti habeme juures --!

Pettisepp: (Higi pühkides) Peaaegu oleksime vahele jäänud --

Valevurr: Hea vale aitas jälle --

Pettisepp: Aga see on kardetav mees -- see palee ihukaitsjate päalik--

Valevurr: Mis sa arvad, kas Iy ja Ripp tunnevad meid ära ?

Pettisepp: Ei usu --!

Valevurr: Kuid vahetame siiski ninad --

Pettisepp: Ninad --?

Valevurr: Võta nüüd minu nina -- ja mina panen ette sinu oma-- (Vahe-
tavad papp-ninad)

Pettisepp: Minugi pärast --

Valevurr: Kus sellel Sheigil on ikka raha -- nägid õlitornisid? Kui
need ainult ühe päevagi meile õli purskaksid -- oleksime
miljonäärid --!

Pettisepp: Pole viga -- saame ilma õlita kah hakkama --. Minul on
üpris kaval plaan: Iy pidi siin Sheigile maalima -- siis

võetakse ju need imevärvid lagedale - meil ei ole tarvis
muud teha kui segadust -

Valevurr: Segadust ---?

Pettisepp: Segadust jah - segaduses vahetame värvipotid ja kaome -

Valevurr: Arvad, et see läheb nii kergelt --?

Pettisepp: Küll ma selle juba korraldan !

Valevurr: See on maru plaan, kui värvid käes - siis lennukile ja
otse teed Ahnepätsi juurde -!

Pettisepp: Mitte sugugi, kaome hoopis mujale ega näita Ahnepätsile
enam oma nägugi -!

Valevurr: Kuidas ? Aga raha -!

Pettisepp: Tema viletsaid sente pole tarvis -! Vaata siin -(Tähen-
dades ringi) lamab raha hunnikutes, kalliskivides ja
kullas -

Valevurr: Kuidas me seda kätte saame --?

Pettisepp: Kui kõik rahuneb - võtame need kaltsud seljast ja valed
ninad eest - ja tuleme paleesse kui suured värvivabri-
kandid ja müüme need imevärvid Sheigile -

Valevurr: Kulla ja kalliskivide eest - tore ! Aga meister Ahnepäts?

Pettisepp: Ahnepäts sõitku seenele -! (Naeravad mõlemad).

(Kostab klaasi klirinat ja aknast lendab sisse suur kivi,
millel nööriaga paks paberirull taga.)

Valevurr: (Ehmunult, hüppab akna juurde) Kes viskas - oo -!

Pettisepp: (Samuti akna juures ja vaatab välja) - Prohveti habeme
juures - see on ju Ahnepäts, olgugi et ta on end maskee-
rinud turbanisse ja mantlisse --?

Valevurr: Neetud - kuidas ta siis siia sai --?

Pettisepp: Asi peab väga tõsine olema - ega ta muidu poleks siia
tulnud --?

Valevurr: (Näeb kivi ja paberirulli) Selle viskas tema - see on
üks paberirull --?

Pettisepp: (Arutab paberirulli kivi küljest, rullib paberi lahti
ja veerib sellelt: "Väga kiire salateade - värvide
saladus on - värvide tähendus -" Uurige välja silmapilk
värvide tähendus, siis on saladuse lahendus meie käes -
- allakirjutanud Ahnepäts -

Valevurr: (Nutuselt) Oli seda veel tarvis - kust ta teadis, et me
siin palees oleme - nüüd on meie hea plaan värvide müü-
misest luhta läinud -!

Pettisepp: Ära muretse vennas - see saladus ei ole veel Ahnepätsi käes - enne saame meie selle teada -! (Kuulda samme vasakult) Keegi tuleb -! Ja meil on salakiri käes - (Hädaliselt) Mis nüüd saab -?

Valevurr: (Samuti) Oi - oi - kuhu me selle paneme -? (Jooksevad mõlemad hädaliselt paberirull käes edasi-tagasi) Kui see meie käest leitakse - siis ,....

Pettisepp: Mina olen kinos näinud, et salaagendid söövad salakirjad alati ära - et keegi neid kätte ei saaks -(Hakkab paberirulli sööma)

Valevurr: Täitsa õigus - ruttu siia pool -!

Pettisepp: (Rebib poole rulli Valevurrile ja hakkavad mõlemad suure suuga paberit sööma matsutades selle juures kõvasti).

Ripp: (Tuleb vasakult maalimisraami ja puhta lõuendiga. Nahktasku värvidega endiselt küljel.)

No - oli see alles söömine, söö või haigeks: koogid ja tordid veel otsa -!

Valevurr: (Pettiseppale) Kuulsid - koogid ja tordid - ja meie peame paberit sööma -!

Ripp: (Märkab neid) - Head isu -!

Pettisepp ja Valevurr: (Kummardavad) Salem-a-leikum - (Taganevad, ja lähevad ukse poole, hiilivad aga poolelt teelt tagasi ja peidavad endid Ripi lähedusse samba taha.)

Ripp: (Ringi vaadates) Onukestel oli rutt - kadusid kui kivid vette - (Asetab maalimisraami maha ja kinnitab lõuendi sellele) Sheigi soovi kohaselt, nagu ta ütles pidulauas, peab maalimine toimuma siin (astub akna juurde) Jah - - vaade välja - aeda - kõrbe - minugi pärast! Pea asi, et saame tasu kätte-! Maailma kalleim maal - oi, oi!- (Toob ühe istme maalimisraami juurde) - Ma saan aru küll - Sheik on kaval mees - teda huvitab võluvärvide saladus - sellepärast ta tahab maalimist näha oma silmaga (Võtab nahktasku küljelt, avab selle, ja selle seest värvid: Kuldkollase ja sätendava sinise välja, vaadates värve -) Oo - vägev Sheik, kui sa teaksid et-
Kuldkollane on kuldne meel -

Ja taevasina - puhas süda -!

Siis oleks sul värvide tähendus ja saladus käes. (Näerab kavalalt) Aga seda ei saa sina kunagi teada -!

Pettisepp ja Valevurr:(On kuulnud Ripi saladust. Nad on algul üllatusest nagu halvatud)

Pettisepp:(Sosinal Valevurrile) - Kuldkollane on kuldne meel...

Valevurr: (Samuti Pettisepale) - ja taevasinine on puhas süda....
(üheteise ümbert kinni hoides kepslevad ringi, jäävad siis samba taha ja hakkavad ärevalt sosistama, Pettisepp võtab taskust valed värvid välja ja peidab need selja taha.)

Valevurr: (Astub samba tagant naeru näoga ja kummardades välja)
(Salem-a-leikum -!

Ripp: (Samuti) Salem-a-leikum -!

Valevurr: (Ikka naeratusega, võtab maalimisraami ja viib Sheigi istumise-trooni juurde. Vehib siis kätega ja püüab seletada märkide abil, et raam oli liiga kaugel Sheigi iste kohast.)

Ripp: (Raputab energiliselt pead ja toob raami jälle endisele kohale tagasi.)

Valevurr: (Ronib Sheigi troonile ja vaatab sealt maalimisraami, raputab pead, ronib alla ja toob raami jälle lähedale tagasi).

Ripp: (Ärritatult tema järele) Stopp! Onuke - sa võid siin olla toapoiss ja mööbleid koristada, aga selle raami panen mina õigele kohale! (Tirivad raami edasi-tagasi vehkides ja seletades kätega.)

Pettisepp:(Hiilib samal ajal eesoleva istme juurde ja vahetab kiiresti istmel olevad värvipurgid. Pistab õiged värvid oma taskusse. Läheb siis suure kaarega Valevurri juurde, koputab talle õlale ja teeb märkide varal selgeks - et lase olla nõnda kui Ripp tahab.)

Ripp: (Raamiga tagasi vanale kohale) Näed - nüüd, su kaaslane on palju targem - saab kohe aru -!

Valevurr: (Lööb käega ja mõlemad Pettisepaga longivad tehtud aeglusega paremale, ukse poole - jõudnud poole maa peale pistavad täiest jõust jooksmata tahes uksest välja lipsata. Aga samas ilmub uksele Ihuk.päälilik ja sulgeb nende tee.)

Pettisepp:(Sosinal Valevurrile) Teisest uksest -!

Pettisepp ja Valevurr: (Longivad teise ukse poole, vasakuks, et siis sealt välja lipsata aga pörkavad seal kahe ihukaitsjaga kokku, kes samuti tee sulgevad ja uksele valvel jäävad.)

- Sheik: (Siseneb Iy ja tütardega.) Nuud suur kunstnik - maali meile -!
- Tütred: Ilusaid nurmenukke -!
- Sheik: (Istub oma troonile ja tütred tema jalgade ette).
- Iy: Silmapilk algame -(Tuleb Ripi juurde) Kas kõik on korras?
- Ripp: Nagu soovisid.
- Iy: (Võtab Ripi ulatatud pintsli, pöörab raami nõnda, et publik näeb tema maalimist.)
- Ripp: (Ulatab Iyle kuldkollase värvi purgi.)
- Iy: (Kastab pintsli sellesse ja tõmbab lõuendile mitu paksu joont - need on süsimustad. Põrkub kihjatusega tagasi.) - Must -!
- Ripp: (Suures ehmatuses, kogeledes) Mu - mu- must -?
- Sheik ja tütred: (Hüppavad istmetelt) Mis see tähendab -? (Kõik tõttavad lõuendit vaatama) - M - u - s - t - ?
- Sheik: (Vihaselt) Tahate mind narrida - Kas see on kuldkollane?
- Tütred: (Nutuselt) Mustad lilled - mustad - ? Mustad nagu õli-!
- Iy: (Langeb nuuksudes maalimisraami ette.)
- Sheik: Valvurid - võtke ja heitke need petturid vangitorni -! (Ihukaitsjad hüppavad Iy ja Ripi juurde.)
- Pettisepp ja Valevurr: (On endid ukse lähedale nihutanud) Nüüd on õige aeg kaduda - (Panevad ukse poole jooksu)
- Sheik: Stopp seal! Valvepäalik - mis tsirkuse tolad need vale ninadega mehed on - võta nad kinni - ja too siia -!
- Ih.päalik: (Haarab Pettisepal ja Valevurril turjast kinni ja toob need Sheigi ette.) Ma kahtlustasin neid juba ammu - - naljaninad-(rebib neil pappninaid eest).
- Kõik: Aa -!
- Pettisepp ja Valevurr: Meie oleme Ali ja Baa -!
- Ripp: Need on hoopis Pettisepp ja Valevurr - kõige suuremad petised ja valetajad - nemad jah -! (Langeb Sheigi ette maha põlvili) Armu vägev valitseja - mina - mina - need sulid on kõiges süüdi - nemad sundisid mind petma ja valetama ja pressisid minult valega välja värvide saladuse. Sellepärast on värvid oma võlu võime kaotanud.
- Pettisepp: Mis sa valetad -!
- Valevurr: Meie maksime sulle kõige eest - ise tahtsid raha - palju raha -!
- Pettisepp: Ja näitasid meile värve - raha eest - mäletad õhtul

hotellis - kaugel Põhjamaal !

Ripp: (Karjatusega) Ei - i -

Valevurr: Ja valetasid Lyle - valetasid - jah!

Ly: (Karjatades) Ripp ! -

Sheik: Vait! (Valvuritele) Viige ära kõik need valelikud ja petised - kõige raskem karistus langegu neile osaks -!

Pettisepp ja Valevurr: (Põlvili Sheigi ees) Armu - meie ei ole üksi süüdi - see on kõik Ahnepätsi salanõue - tema saatis meid Ly ja Ripi jälile läbi terve maailma - et me viime neid vale ja pettuse teele - meie oleme palju kannatanud - ...

Sheik: Ka Ahnepäts saab oma karistuse -!

Pettisepp ja Valevurr: Just jah - ta ootab siin palee ees väljas!

Sheik: Teie alatud petised -! (Muutub äkki pimedaks)

Ly: (Kaeplik hää! pimeduses) Nurmenukukesed -! Andestage
- nurmenukukesed -!

Eesriie.

V. P i l t

Endine park. On suur hommik, särava päikesega ja linnulauluga. Murule poetatud nurmenukud on kadunud - nende asemel aga õitseb samal kohal suur puhmas kuldkollaseid kastepisarais hiilgavaid nurmenukke.

Iy ja Ripp magavad rahulikult pingil. Iyl on pintslid käes ja Ripp hoiab kindlalt värvikasti oma süles. Nende ees on endiselt maalimismapp redelil aga mapil on nüüd Iy maalitud imekaunis maal kuldkollastest nurmenukkudest ja sinisest helkivast taevast.)

Vana pargivaht: (Vormimütsis, kepile toetudes, tuleb tänavalt, keskteed pidi. Seisatub, uurib pargipuid ja lilli. Kohendab lillepuhmaste juures, noppides kuivi lehti ja varrekesi puhmastikust. Korraga märkab murul nurmenukkude puhmast - hõõrub prille ja astub imetledes lähemale vaatama.) Nurmenukud - nii tõesti, kui oma silmaga seletan - metsikud nurmenukud - kaugelt heinamaalt - suured ja kaunid -? Uskumata - aastakümneid ei ole ma siit pargist leidnud nurmenukke - keegi ei ole neid siia istutanud ega külvanud - (pead raputades) - kuid nüüd õitsevad nad korraga siin - südalinna pargis -? - (kummardab, mütsi tõstes). Tere tulemast nurmenukukesed - tere tulemast -! (kuuleb äkki Ripi sügavat norskamist) Mis see siis on -? (märkab pingil magajaid) No - jah! Seda ma arvasin -! Meie kuulsad "kunstnikud" - tulevad parki maalima päikese-tõusu ja linnulaulu - ja siin nad nüüd "maalivad norsates" ! (naerab lõbusalt) - Päike trambib juba kõrgel taevas ja linnud on oma pooled laulud läbi siristanud - (astub lähemale) - ja teie ei ole veel kriipsugi pintsliga tõmmanud -! (piilub mapi taha maalile, suures imestuses kummardab lähemale) Mis see siis on? Mis ma veel vanas eas pean nägema - nurmenukud -? Ilusamad, millised kunagi kasvanud (vaimustuses) kaunimad kui elavad - nurmenukud -! (ärritusega) Kas teie - kuulete - kas teie tõesti maalivate need imekaunid lilled - need kuldkollased nurmenukud -?

Ripp: Nurmenukud -? (unest hüpates) Kes hüüdis nurmenukud? Kus nad on - kas nad tulid tagasi -?

Pargivaht: Tagasi - mis segast juttu sa ajad - nad on siin - maalil - kaunimad, milliseid kunagi olen näinud - sinise taeva all -!

Ripp: (Unesegaselt) Nad on siin - Iy - nurmenukud on siin ! Kaunimad kui kunagi enne -! (raputab Iyd) Pargivahile: Iy maal is need !

Iy: (vaatab segaselt maali) Kuldkollased nurmenukud -?

Ripp: Ja Iy - sul õnnestus - sul õnnestus - kaunimad nurmenukud -! (hüppab pargivahi juurde teda raputades, ärritatult) - sa näed kah, see ei ole uni - nurmenukud - - Iy maal is !

Pargivaht: Ta - ta on suur kunstnik -

Ripp: Suur kunstnik - ja muidugi - kuulge kõik : Iy on suur kunstnik -! (hüppab Pargivahiga ringi) Iy Nurmenukk - - kuuled sa - suur kunstnik - inimesed -! (jookseb tänavale, hõisates) Rahvas - kuulake - üks kunstnik on sündinud - uus täht - tulge vaadake oma silmaga -! (Mõned naised on peatuma jäänud: Mis siin on? Mis? Tuli lahti ?)

Pargivaht: (samuti, Ripi järele tänavale) Milline maal - tulge ja vaadake - (naised, mõned mehed ja keegi vanem härra astuvad Ripi järele parki)

Pargivaht: Siia - tulge siia - vaadake milline maal -!

Ripp: Näete oma silmaga - see on uskumata - millised värvid -! (kogunevad Iy ja maali ümber, imestuses: uskumatu, muinasjutuline - kui kaunid, nurmenukud -!

Vanem härra: (ärritatult) Seda ei oska kirjeldada - see on elamus - millised kuldsed toonid - milline kiirgav hiilgus - - seda peavad kõik nägema - kõik inimesed - terve linn - kõik -!

Inimesed: (läbi-segi) Ja - kõik - muinasjutuline -!

Vanem härra: (võtab maali kätte) Lähme sellega kunstnäitusele - - kunstigaleriisse-! - See on suur sündmus : Väike Iy - - sa oled suur kunstnik !

Inimesed: (tõstavad Iy õlgadele, hõisates ja hüüdes:) Suur kunstnik - Iy !
Ripp: Tütarlaps kes maalib ime kaunilt !

Inimesed: (kõik) Tütarlaps, kuldkollaste nurmenukkudega - !! (Rongkäik suubub pargist tänavale, vana härra maaliga ees ja inimesed Iyd kandes tema järel, Ripp hüpates ringi ja Pargivaht pead raputades kõige lõpus.) (Muutub kuldkollaseks valguseks. Nurmenukkude tants. Eesriie.